

Herfst

In onze tuin zien we het met lede ogen aan. Het bladerdak van de bomen en struiken verandert in rap tempo van kleur. Van groen naar prachtig roodbruin, dat wel. En dan vallen ze. De groen rode blaadjes. Er vindt een kaalslag plaats. De bomen laten hun structuur, hun takken opbouw zien. Niets wordt meer verhuld. Kale takken.

Nog even en de echte kou komt. In het verleden althans. Nu met de klimaatverandering is dat niet meer zo duidelijk. Dat terzijde.

We worden geconfronteerd met steeds meer acties van de nieuwe regering die op verschillende gebieden een kaalslag veroorzaakt.

Wegvallende subsidies op natuur, op onderwijs en wetenschap, op cultuur, op preventieve maatregelen voor mogelijke nieuwe pandemie...

We mogen wel op twee plaatsen 130 km rijden, dat wel, hoera!

Deze gure wind treft zeker ook de vluchtelingen, de echte asielzoekers. Onze verplichting aan de groep Afghanen, ongeveer 500, wordt: 'Dit aantal kan ons land niet aan. Dat zij in gevaar verkeren, jammer dan'. Koude wind.

Er raast een woedende wind door de wereld. Sombere constatering.

Ik heb bewondering voor mensen die zich tegen de koude Golfstroom, met warmte voor wat echt deugd, durven uit te spreken. Zich de tijd gunnen voor nuancering, wetend wat voor bagger ze over zich heen zullen krijgen.

Loes Jap-Tjong

